15/01/2021

Πώς ζούσε ο άνθρωπος στον Παράδεισο;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Παράδεισος ήταν ένας θείος τόπος, μια ταιριαστή κατοικία για τον «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» Θεού πλασμένο άνθρωπο. Εκεί ζούσε μέσα στη μακαριότητα των θείων ιδιοτήτων, που περιείχε η φύση του. Είχε αίσθηση υπεροχής και κυριότητας όλων των κτισμάτων. Ήταν απαθής, χωρίς μέριμνα, φροντίδα και πολυπραγμοσύνη για τη ζωή του. Δεν τον πίεζε καμμιά ανάγκη. Ένα μόνο έργο είχε, το έργο των αγγέλων. Να υμνεί ακατάπαυστα και αδιάλειπτα τον Κτίστη. Το πλήρωμα της θεοείδειας, που τον συνείχε, δεν του επέτρεπε να έχει απορίες και

ερωτηματικά και το πλήρωμα της θείας παναγάπης ήταν το θείο του εντρύφημα. Ο άνθρωπος «διέμενε σε υπέρτερο και ασύγκριτο και ωραιότερο τόπο έχοντας εκεί ένοικο το Θεό και αυτόν λαμπρό ένδυμα και περιβεβλημένος τη χάρη του και απολαμβάνοντας το μόνο γλυκύτατο καρπό της θεωρίας του». (Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός).

Υπάρχει άραγε υψηλότερο εντρύφημα, όταν αισθάνεσαι ότι κρατάς και κατέχεις αυτό που αγαπάς και μάλιστα όταν αυτό είναι ο Θεός;

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ

«Συζητήσεις στον Άθωνα», Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13